

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 76

Olander, Valborg,

HS L 1:1

25.12.

Stockholm juldagen 1936.

160

Min älskade!

Nu måste jag säga dig ett innerligt tack för allt, vad du har glatt mig med sista tiden: fört och främst för att du var här och lät mig än en gång se dig och höra din kära röst, du, som är som inte någon annan, och så för allt intressant och festligt, som jag genom dig fick vara med om!

Och tack för den ståtliga fotografien och för A.T., som nog skall pigga upp mig många gånger! Det var så överraskande stort att redan dagen efter din avresa få du länge brev från dig. Tack, tack! Skick, om du fortfarande finge känna dig starkare och inte bli så alltför ansträngd genom Göteborgsresan! O, vad du sig söt och morgonfrisk ut nu i Kusén!

Om det nu vore nyårsdag, skulle jag hoppas på goda omnen för mig själv, ty för det första har jag i dag kammat mig själv med god framgång, och så har jag orkat, utan vila och utan köp, i storm och solken, gåra den promenad till Djurgårdsbron, som jag brukade företa under friska dagar. Och under vägen fattade jag ett beslut, också passande för nyårsdagen, att försöka arbeta mig upp ur den lättja och gråtmodhet, som överfaller mig, när jag är ensam.

du frågade mig en gång om jag tänkte sälja
det S. K. silverskrinet! Jag blev häpen, att du kunde
tro något sådant, men efteråt har jag gissat, att
det var därför, att jag hade lämnat det till mörresökning
hos Mellbygren.

Nej, detta hade jag gjort av ren veltgirighet för att
möjligen få någon aning om skrinets härkomst. Och
på julaftonen skänkte jag det till min kusin Eva
Edholm. Det var min mening att testamentera det till
henne, dels därför att hon varit så snäll mot Maria,
dels därför att hon heter Eva som ⁵fler av de föregående
ägarinnorna, och så därför att familjen E. har många
andra dyrgripar och nog kommer att hålla det i vördnad.
Det kostar nog på att lämna det ifrån sig, men jag
föredrar att ge det med varm hand, som det heter,
än att det skall nyptagas bland andra löstörn i
en blivande bouppteckning.

Skrinet har gått i arv till "äldsta dottern" i familjen,
jag hade alltid trott, att det skulle tillfalla mig, men jag
kunde inte envisas, när Majan var så intresserad i
sin önskan att få det. O, vad Mamma stridde för att
få behålla sin ^{denna} faddrögåva, när föräldrarna gingo i konkurs!

Har du orkat läsa så här långt om det,
som ju inte kan ha något intresse för dig, och
med allt annat, som du måste läsa igenom?

Halsta alla de dina, som ha skrivit så vänligt
och givit så fina presenter, från

Vin Nalborg.